

יפריה מרדכי

בן שמעון. נולד בראש חודש אדר תרפ"ט
(1929) בירושלים, בעיר העתיקה. למד
בבית-ספר עממי והיה מסגר לפי מקצועו.
עבד בבית-חרושת בתל-ארזה. מנעוריו
ידע והכיר בחשיבות ההגנה על עיר-
הקודש והתאמן לקראתה. בנובמבר 1947
התגייס ועשה נפשות לגיוס בקרב הנוער
מבני שכונתו שלא הגיעו עוד להכרת
צו השעה. השתתף בפעולות ובליווי
שיירות בסביבות ירושלים. שירת בגדוד

"מוריה". נקרא בשם-חיבה : חביבה-
נפל ליד עטרות ב-4.3.1948, עם הט"ז שהוכרעו אחרי מלחמת-גבורה
נואשת של מעטים נגד רבים. באחרונה ושאר ברשותו זוג רימונים,
ובהתקרב האויב כדי טווח הפעיל אותם וקיים "תמות נפשי עם פלשתים".
היה קבור בסנהדריה ב-6.9.1951 הועבר להר-הרצל בירושלים.

ששה עשר חללי הקרב על יד עטרת

(ליום השבעה)

יהושע וייסמן

נולד בשנת 1927. למד בבית ה-ספר "תחכמוני" בירושלים. פועל ז-מני בבית החולים "הדסה". ספורטאי מובהק. מפעילי סניף "הפועל" בירור-שלים. הצטיין בענף כדור הרגל ושלט יפה בכדור סל. שערותיו הערמוניות השוו לו חן נועם.

שמעון יעקובוביץ

נולד בשנת 1927. עבד בחברת ה-חשמל בירושלים. הוריו נירצחו בימי השואה בגולה. יחד עם יקותיאל א-וורבך היה במחנה ריכוז ויחז העפי-לו ארצות שנות היותו במחנה ריכוז וויסנו את גופו וחישלו את אופיו. מ-תון בהליכותיו וצנוע במעשיו. לעור-לם לא כעס על איש ולא קבל על שום דבר. הצטרף לכוונות המגן מיד עם עלייתו ארצה.

מוריץ יפרח

נולד בשנת 1929. היה גר בשכור-נת ימין משה. בהתקפות הרבות של הפורעים הערביים על וזשכונה הראה גבורה רבה ופעילות מתמדת.

משה כהן

נולד בשנת 1923. חניך ת"ת "אור החיים". עבד בבית חרושת למוזאיקה "ברקת" בגבעת שאול. נימנה על מ-טב הנוער הפרסי בירושלים.

אשר ריפצין

נולד בשנת 1928. פקיד במחלקת העבודה של הסוכנות היהודית. חניך בית-הספר "תחכמוני" בירושלים ומתל-מידי המוזזור הגומר של בית המדרש לפקידים של הסתדרות העובדים הע-לית. חבר "גורדוניה". למרות גילו הצעיר נודע בכשרונותיו ובסגולותיו האישיות. קיבל על עצמו מילוי תפ-קיד מבוגרים וביצע אותם בהצלחה. באחת הפעולות בשכונת שיך ג'אראח ניפצע ונאסר. מה חביב היה עלם ב-היר שער וכחול עינים זה!

עזרא מאיר

נולד בשנת 1926. מסגר לפי מק-צועו. נאסר באחת הפעולות בשכונת שיך ג'אראח.

יהודה מורח

יתום. היה גר בבית דודו. נהג לפי מקצועו ושומר בחברת "מן וברמן בע"מ". את חייו הקדיש ל"שורה" מוכשר ואמיץ.

יהודה בן שרם מורח

נולד בשנת 1931. מסגר לפי מק-צועו. פעיל וזריו במלוי תפקידים.

משה רחמים מורח

נימנה עם טוראי השורה המעולים

רוח החשמונאים. תקומת הכוח העב-רי. ומשנדרשו לתפוס את השלח ב-יד — מילאו את הדרישה. ואין ל-הימנע מקרבנות. אך במותם. מות ג-בורים, מבטיחים הם לנו את הקיים, חיי האומה והמדינה העברית, אשר תקום.

יהי זיכרם ברוך בתוכנו!

אליעזר בן ירושלים

גמנסיה "הרצליה" בתל אביב. חבר התנועה לאחדות העבודה. סטודנט ב-אוניברסיטה העברית-בירושלים. היה ער בכל לבו לגיוס הנוער. "כיצד נו-כל לשבת וללמוד, כשהאומה גילחמת על חירותה". כשמו כן היה — נעים בכל הליכותיו. אל אנשיו. שסרו ל-פקודתו. והתייחס כאב מסור ונאמן. את משכורתו היה מחלק לאנשיו — והוא עצמו היה ניוקק להלוואות. שקט ו-נועז. לא הירבה שיחה. אולם היה ראשון לכל פעולה הדורשת הקרבה. השתתף במשך החדשים האחרונים כמעט בכל הפעולות שמצפון לעיר והבליט אומץ לב עילאי וגבורה רבה.

שמשון דגני "ג'נה"

נולד בשנת 1929 בירושלים. עבד כחשמלאי וטלפוניסט בשירות-הדואר והטלגרף של הממשלה. חבריו כנוהו "שמש" בגלל שערותיו האדומות. מלא מרץ. באחת הפעולות בוואדי ג'וז נוקב כובע הפלדה שלו ובבגדיו חדרו כדורים, אך הוא יצא בריא ושלם.

אריה וירציק

נולד בשנת 1928. פקיד בסוכנות היהודית. חבר טוב. את תפקידיו ב-שורה מילא תמיד במסירות ובנאמ-נות.

שוב מתייחדים אנו—במלאות הש-בעה — עם ששה עשר מגינים צעיר-ים, אשר נפלו חלל במערכה ליד עטרת בהגינם על התחבורה החפ-שית לירושלים. זיכרונם ינחם אותנו. אחד אחד, מטובי מגיני ירושלים שהשתתפו בקיבות לא מעטים על שחרור המולדת — הותקפו מן ה-מארב ונפלו ונשקם בידם, במשך שני דורות, בגולה ובארץ, שקדנו על חינוך הנוער העברי ב-

יקותיאל אוורבך "קותי"

נולד בשנת 1925. סטודנט באוני-ברסיטה העברית. חבר המפלגה הקו-מוניסטית העברית. עלה ארצה כמע-פיל לפני כשנה וחצי לאחר שבילה ארבע שנים במחנה ריכוז במולנד ו-פעל שם במחתרת. עליו ומלא חיים, למרות כל הסבל שראה בימי חייו. הת-נדב למילוי תפקידים מסוכנים ביותר וניפצע באחת הפעולות בשכונת שיך ג'אראח. בז לכוונות: "מתים רק פעם אחת — וגם זו לא נורא".

נירדכי גרוסמן (מוקה)

נולד בשנת 1927. למד בבית ה-ספר "תחכמוני" בירושלים. בבית הספר התיכון "בית הכרם והטכניון העברי בחיפה. בנעוריו היה חבר בקהילת ה-שימש שם בתפקיד מדריך. לפני שהתגייס היה נוסר במשטרת ה-ישובים העבריים. לפעולתו האחרונה יצא כשהוא פצוע בידו. חבריו יקרו-ביו ניסו לשכנעו לבל יצא לפעולה, אולם הוא התעקש — ויצא. חסון ו-רחב כתפים, נועז ואמיץ לב היה.

נועם גרוסמן

מפקד הקבוצה שנפלה ליד עט-רות. נולד בשנת 1925 בארצות הב-רית ועלה ארצה בהיותו תינוק. אביו — ראובן גרוסמן, המשורר והמורה ב-

נתן פרלמן

מעובדי "קול ירושלים". סטודנט ב-אוניברסיטה העברית. בזמן האחרון שימש בתור כתב צבאי. צעיר כשר ו-ני, בעל יזמה ויכולת רבה. ספרא ו-סייפא.